

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
18. november 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-6/16	Eqiom et Enka 1) Når en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 1, stk. 2, i direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990, kan der da foretages prøvelse af de retsakter eller overenskomster, der er truffet for at gennemføre denne mulighed, i forhold til den primære EU-ret? 2) Skal bestemmelserne i direktivets artikel 1, stk. 2, der giver medlemsstaterne en vid skønsmargen til at fastslå hvilke bestemmelser, der er »nødvendige for at hindre svig og misbrug«, fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat vedtager en mekanisme, der tilsigter at udelukke udbytte udloddet til en juridisk person, der direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i stater, der ikke er medlem af Unionen, fra fritagelsen, medmindre denne juridiske person behørigt kan dokumentere, at kæden af ejerandele ikke har som hovedformål eller som et af sine hovedformål at sikre, at udbyttet omfattes af fritagelsen? 3) a) Hvis ovennævnte mekanismes forenelighed med EU-retten ligeledes skal vurderes i forhold til traktatbestemmelserne, skal denne, henset til genstanden af den pågældende lovgivning, da undersøges i forhold til bestemmelserne i artikel 43 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, selv om det udbyttedragende selskab gennem en kæde af ejerandele, der blandt andet har som hovedformål at opnå fritagelse, direkte eller indirekte kontrolleres af	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	30.11.16

	<p>en eller flere personer bosiddende i tredjelande, som ikke kan påberåbe sig etableringsfriheden? b) I benægtende fald, skal denne overensstemmelse så undersøges i forhold til bestemmelserne i artikel 56 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? 4) Skal ovennævnte bestemmelser fortolkes således, at de er til hinder for, at en national lovgivning forbeholder fritagelsen for kildeskat for udbytte, der er udloddet af et selskab i en medlemsstat til et selskab etableret i en anden medlemsstat, når modtageren af dette udbytte er en juridisk person, der direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i stater, der ikke er medlem af EU, medmindre denne kan dokumentere, at hovedformålet, eller et af hovedformålene, med kæden af ejerandele ikke er at sikre, at udbyttet omfattes af fritagelsen?</p>			
C-668/15	<p>Jyske Finans</p> <p>1. Skal forbuddet mod direkte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle, uanset race eller etnisk oprindelse fortolkes således, at det er til hinder for en praksis som den i den foreliggende sag, hvorefter personer, der er født uden for Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein, behandles ringere end personer, der er født i Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein i en tilsvarende situation? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, udgør en sådan praksis – med mindre den er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige - da indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse som fastsat i artikel 2, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, vil en sådan praksis principielt kunne retfærdiggøres som et hensigtsmæssigt og nødvendigt middel til varetagelse af det skærpede kundelegitimationskrav, som er fastsat i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet Beskæftigelsesministe- riet Erhvervs- og Vækstministeriet Erhvervsstyrelsen Finanstilsynet Forbrugerombuds- manden Vestre Landsret</p>	GA	01.12.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
Forenede sager T-694/13 og T-2/15	Ipatau mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2013/534/FUSP af 29. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1054/2013 af 29. oktober 2013 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	23.11.16
C-442/14	Bayer CropScience et Stichting De Bijenstichting De præjudicielle spørgsmål vedrører anvendelsesområdet for termen ”emissioner til miljøet” samt i forlængelse heraf fortolkningen af miljøoplysningsdirektivets artikel 4, stk. 2, for så vidt angår begrebet ”emissioner til miljøet”.	Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	Dom	23.11.16
C-314/15	Grækenland mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 23. marts 2015, SA.28876 (2012/C) (ex CP202/2009) vedrørende den statsstøtte, som Grækenland indrømmede selskaberne Stathmos Emporevmatokivotion Peiraia & Cosco Pacific Limited, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	23.11.16
C-662/15	Lohmann & Rauscher International Skal artikel 1, stk. 2, litra f), artikel 11, bilag I, punkt 13), og bilag VII, punkt 3), sidste led, fortolkes således, at distribution af medicinsk udstyr under klasse 1, som fabrikanten har ladet gennemgå en procedure for overensstemmelsesvurdering og lovligt forsynet med CE-mærket, kræver en yderligere procedure for overensstemmelsesvurdering, hvis oplysningerne vedrørende lægemiddelnummer (Pharmazentralnummer) på det medicinske udstyrs ydre emballage er blevet klæbet over, den påklæbede etiket indeholder oplysninger om importøren og det ham tildelte lægemiddelnummer, og de øvrige oplysninger stadig er synlige?	Sundheds- og Ældreministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	24.11.16
C-645/15	Bund Naturschutz in Bayern et Wilde I. Sagerne udsættes. II. I henhold til artikel 267 TEUF indhentes en præjudiciel afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol af følgende spørgsmål: 1. Skal punkt 7, litra c), i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (herefter: »VVM-direktivet») fortolkes således, at bestemmelsen	Miljø- og Fødevareministeriet Transport- og Bygningsministeriet	Dom	24.11.16

	<p>også omfatter udvidelse af eksisterende veje med mindst fire kørebaner? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: [Org. s. 3] Er punkt 7, litra c), i bilag I til VVM-direktivet mere specifik end punkt 7, litra b), i bilag I til VVM-direktivet, og har denne bestemmelse derfor forrang? 3. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares benægtende: Forudsætter begrebet »motortrafikvej« i punkt 7, litra b), i bilag I til VVM-direktivet, at det relevante vejafsnit er en international hovedtrafikåre som omhandlet i ECE-aftalen om internationale hovedtrafikåre? 4. Såfremt det første, det andet eller det tredje spørgsmål besvares benægtende: Finder begrebet »anlæg« i punkt 7, litra b), i bilag I til VVM-direktivet anvendelse på en vejudvidelse, hvor den eksisterende linjeføring ikke ændres væsentligt? 5. Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: Forudsætter begrebet »anlæg« i punkt 7, litra b), i bilag I til VVM-direktivet en mindstelængde for det pågældende vejafsnit? Skal der i bekræftende fald være tale om et ubrudt vejafsnit? Udgør mindstelængden i bekræftende fald mere end 2,6 km ubrudt eller – hvis længden af flere, ikke ubrudte vejafsnit skal lægges sammen – mere end i alt 4,4 km? 6. Såfremt det femte spørgsmål besvares benægtende: Finder punkt 7, litra b), andet alternativ, i bilag I til VVM-direktivet (anlæg af motortrafikveje) anvendelse på en vejudvidelse inden for et bebygget område som omhandlet i ECE-aftalen om internationale hovedtrafikåre? [Org. s. 4] III. I sagen med journal-nr. 8 B 15.1296 fastsættes sagens værdi ved ændring af kendelsen afsagt af Verwaltungsgericht Ansbach af 14. juli 2014 for begge retsinstanter til hver 30 000 EUR. IV. I sagen med journal-nr. 8 B 15.1297 fastsættes sagens værdi for ankesagen til 15 000 EUR.</p>			
C-541/15	<p>Freitag</p> <p>Skal artikel 18 og 21 TEUF fortolkes således, at myndighederne i en medlemsstat er forpligtet til at anerkende en navneændring for en statsborger i den pågældende medlemsstat, hvis denne samtidig er statsborger i en anden medlemsstat, og i denne medlemsstat gennem en navneændring, som ikke er knyttet til en familieretlig statusændring, har fået sit oprindelige, ved fødslen givne efternavn (tilbage), selvom generhvervelsen af navnet ikke er sket under familiemedlemmets sædvanlige ophold i den anden medlemsstat og efter hans ansøgning?</p>	Social- og Indenrigsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	GA	24.11.16
C-489/15	<p>CTL Logistics</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal EU-retlige bestemmelser, navnlig artikel 30, stk. 1, første punktum, stk. 2, stk. 3, stk. 5, første afsnit, stk. 6, i direktiv 2001/14/EF fortolkes således, at krav om tilbagebetaling af afgifter for benyttelse af infrastruktur, som er aftalt eller fastsat mellem en infrastrukturforvalter og en ansøger i en rammeaftale, er udelukket, hvis sådanne krav ikke gøres gældende ved de procedurer, der er fastsat for det nationale tilsynsorgan, og de tilsvarende retslige</p>	Transport- og Bygningsministeriet	GA	24.11.16

	<p>procedurer, i forbindelse med hvilke disse afgørelser fra tilsynsorganet efterprøves? 2. Skal EU-retlige bestemmelser, navnlig artikel 30, stk. 1, første punktum, stk. 2, stk. 3, stk. 5, første afsnit, stk. 6, i direktiv 2001/14/EF fortolkes således, at krav om tilbagebetaling af afgifter for benyttelse af infrastruktur, som er aftalt eller fastsat mellem en infrastrukturforvalter og en ansøger i en rammeaftale, er udelukket, hvis de omtvistede afgifter ikke forudgående er blevet forelagt det nationale tilsynsorgan? 3. Er en civilretlig efterprøvelse af rimeligheden af afgifter for benyttelse af infrastruktur på grundlag af en national civilretlig bestemmelse, som giver domstolene mulighed for at kontrollere rimeligheden af fastsættelsen af en ydelse, når denne fastsættes ensidigt af den ene part, og eventuelt selv ved egen afgørelse at fastsætte den ud fra et rimeligt skøn, forenelig med EU-rettens bestemmelser, som forpligter infrastrukturforvalteren til at overholde generelle retningslinjer for fastsættelsen af afgiften såsom kravet om omkostningsdækning (artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF) eller kriterierne vedrørende markedsbæredygtigheden (artikel 8, stk. 1, direktiv 2001/14/EF)? 4. Hvis tredje spørgsmål besvares bekræftende: Skal den civile domstol ved sin skønsudøvelse overholde kriterier i direktiv 2001/14/EF vedrørende fastsættelsen af afgifterne for benyttelse af infrastruktur, og i givet fald hvilke? 5. Er den civilretlige efterprøvelse af afgifters rimelighed på grundlag af den i spørgsmål 3 nævnte nationale bestemmelse forenelig med EU-retten, for så vidt som de civile domstole fastsætter afgiften under afvigelse fra jernbaneforvalterens generelle afgiftsprincipper og -størrelser [org. s. 3], selv om jernbaneforvalteren ifølge EU-retten er forpligtet til at sikre ikkediskriminerende ligebehandling af alle adgangsberettigede (artikel 4, stk. 5, i direktiv 2001/14/EF)? 6. Er den civilretlige rimelighedsefterprøvelse af en infrastrukturforvalters afgifter forenelig med EU-retten i betragtning af den omstændighed, at EU-retten lægger til grund, at tilsynsorganet har kompetence til at træffe afgørelse om uenigheder mellem infrastrukturforvalteren og den adgangsberettigede om afgifterne for benyttelse af infrastruktur eller om størrelsen eller strukturen af de afgifter for benyttelse af infrastruktur, som den adgangsberettigede skal betale eller ville skulle betale (artikel 30, stk. 5, tredje afsnit, i direktiv 2001/14/EF), og at tilsynsorganet i lyset af potentielt mange tvister ved forskellige civile domstole ikke længere ville kunne sikre en ensartet anvendelse af jernbanelovgivningen (artikel 30, stk. 3, i direktiv 2001/14/EF)? 7. Er det foreneligt med EU-retten, navnlig artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF, hvis nationale bestemmelser forlanger en beregning af samtlige infrastrukturforvalterens afgifter for benyttelse af infrastruktur, som udelukkende er baseret på direkte omkostninger?</p>			
--	---	--	--	--

C-461/14	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Spanien indtil den 29. juli 2008, der er datoen for udpegning af et særligt beskyttet område for fugle, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i direktiv 85/337/EØF (1) som ændret ved direktiv 97/11/EF (2) og 2003/35 (3) om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, artikel 4, stk. 4, i direktiv 2009/147/EF (4) om beskyttelse af vilde fugle, og tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43/EF (5) om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter fra den nævnte dato for udpegningen af et særligt beskyttet område for fugle. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Energistyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	24.11.16
C-367/15	<p>Stowarzyszenie Olawska</p> <p>Skal artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157[, s.] 45) fortolkes således, at en indehaver af ophavsrettigheder, der er genstand for krænkelse, kan kræve erstatning i henhold til almindelige ophavsretlige principper for den skade, som den pågældende har lidt, eller betaling af et beløb, der svarer til det dobbelte eller i tilfælde af forsætlig krænkelse [org. s. 2] det tredobbelte af det passende vederlag, uden at det er nødvendigt at godtgøre, at der er lidt et tab, og at der foreligger årsagsforbindelse mellem det forhold, der har forvoldt krænkelsen af ophavsrettigheden, og det lidte tab, når det fremgår af artikel 13 i direktiv 2004/48, at retten fastsætter erstatningen under hensyntagen til de aspekter, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra a), og at den udelukkende som et alternativ, når det er hensigtsmæssigt, kan fastsætte erstatningen til et fast beløb på grundlag af de elementer, der er nævnt i direktivets artikel 13, stk. 1, litra b)? Er det i overensstemmelse med direktivets artikel 13 på begæring af den berørte part at tildele erstatning med et fast beløb, der er fastsat på forhånd, og som udgør det dobbelte eller det tredobbelte af det passende vederlag, når der henses til, at det fremgår af 26. betragtning til direktivet, at direktivets formål ikke er at indføre en pligt til at fastsætte en erstatning, der har karakter af straf?</p>	Kulturministeriet	GA	24.11.16
Forenede sager C-408/15 P og C-409/15 P	<p>Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG m.fl. mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske (appel)</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Retten begik en retlig fejl i sin kendelse i sag T-559/14, da den fastslog, at appellanterne ikke er individuelt berørt af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2014 af 16. april 2014 om de overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	24.11.16

	<p>Unionen skal respektere (1). Rettens kendelse i sag T-559/14 ophæves i sin helhed, og det fastslås, at appellerne er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning, og dermed, at annullationssøgsmålet skal antages til realitetsbehandling. Sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling.</p> <p>ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV m.fl. mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (appel)</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Retten begik en retlig fejl i sin kendelse i sag T-560/14, da den fastslog, at appellerne ikke er individuelt berørt af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2014 af 16. april 2014 om de overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere (1). Rettens kendelse i sag T-560/14 ophæves i sin helhed, og det fastslås, at appellerne er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning, og dermed, at annullationssøgsmålet skal antages til realitetsbehandling. Sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling.</p>			
C-544/15	<p>Fahimian</p> <p>1a. Skal artikel 6, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste fortolkes således, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne ved undersøgelsen af, om en tredjelandsstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på de i direktivets artikel 7-11 nævnte formål, betragtes som en trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, råder over en skønsmargin, som danner grundlag for, at myndighedernes vurdering kun i begrænset omfang er underlagt en retslig efterprøvelse? 1b. Såfremt spørgsmål 1a besvares bekræftende: Hvilke retlige grænser er medlemsstaternes kompetente myndigheder underlagt ved vurderingen af, om en tredjelandsstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på de formål, der er nævnt i artikel 7-11 i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste, skal betragtes som en trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, især med henblik på de faktiske omstændigheder, der skal lægges til grund for vurderingen, og bedømmelsen af disse? 2. Uafhængigt af besvarelsen af spørgsmål 1a og 1b: Skal artikel 6, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet</p>	GA	29.11.16

	<p>tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste, fortolkes således, at medlemsstaterne ifølge denne er beføjet til under faktiske omstændigheder som i den foreliggende sag, hvor en tredjelandstatsborger fra Iran, der har erhvervet sin kandidatgrad i Iran på Sharif University of Technology (Teheran), som er specialiseret i teknik, ingeniørvidenskaber og fysik, ønsker at indrejse med henblik på at blive optaget på et ph.d.studium på området for IT-sikkerhedsforskning i projektet »Pålidelige indlejrede og mobile systemer«, navnlig udvikling af effektive beskyttelsesmekanismer til smartphones, at nægte den pågældende indrejse på deres område med henvisning til, at det ikke kan udelukkes, at de kompetencer, der opnås i forbindelse med forskningsprojektet, kan blive misbrugt i Iran, f.eks. til fremskaffelse af fortrolige informationer i vestlige lande, med henblik på intern undertrykkelse eller generelt i forbindelse med krænkelse af menneskerettigheder?</p>			
T-279/11	<p>T&L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Sagen antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF og/eller ulovlighedsindsigelsen i henhold til artikel 277 TEUF antages til realitetsbehandling vedrørende forordning nr. 222/2011, forordning nr. 293/2011, forordning nr. 302/2001 og forordning nr. 393/2011. Forordning nr. 222/2011 om ekstraordinære foranstaltninger med hensyn til at bringe sukker og isoglucose uden for kvoten i omsætning på EU's marked med nedsat overskudsafgift i produktionsåret 2010/11 annulleres. Forordning nr. 293/2011 om fastsættelse af tildelingskoefficient, afvisning af yderligere ansøgninger og afslutning af perioden for indgivelse af ansøgninger for disponible mængder af sukker uden for kvoten, der skal sælges på EU's marked med nedsat overskudsafgift annulleres. Forordning nr. 302/2001 om åbning af et toldkontingent for undtagelsesvis import af visse sukkermængder i produktionsåret 2010/11 annulleres. Forordning 393/2011 om tildelingskoefficienten for udstedelse af de importlicenser, der er ansøgt om fra 1. til 7. april 2011 for sukkerprodukter under visse toldkontingenter, og suspension af indsendelse af ansøgninger om sådanne licenser, annulleres. Subsidiært fastslås, at ulovlighedsindsigelsen mod artikel 186, litra a), og artikel 187 i forordning nr. 1234/2007 antages til realitetsbehandling, og disse bestemmelser kendes ulovlige samt at de anfægtede forordninger, der direkte eller indirekte er udstedt med hjemmel i disse bestemmelser, annulleres. EU, der er repræsenteret ved Kommissionen, tilpligtes at erstatte det tab, sagsøgerne har lidt som følge af Kommissionens tilsidesættelse af sine retlige forpligtelser og størrelsen</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	29.11.16

	af denne erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt i perioden fra den 1. oktober 2009 til den 31. marts 2011, fastsættes til 35 485 746 EUR samt de øvrige tab, sagsøgerne har lidt efter dette tidspunkt. Alternativt fastsættes erstatningen til et andet beløb, som afspejler det tab, som sagsøgerne har lidt eller vil lide, og som vil blive nærmere fastsat af sagsøgerne i løbet af denne sag, især med henblik på at tage hensyn til fremtidige tab. Der fastsættes renter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats for de primære markedsoperationer på det pågældende tidspunkt, forhøjet med to procentpoint, eller en anden passende sats efter Rettens bestemmelse af det skyldige beløb, fra datoen for dommens afsigelse, og indtil betaling af den skyldige hovedstol sker. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
T-720/14	Rotenberg mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2014/508/FUSP og Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) nr. 826/2014 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	30.11.16
C-689/15	W. F. Gözze Sagen vedrører: 1. Kan anvendelsen af et individuelt varemærke som kvalitetscertificering udgøre varemærkemæssig brug som omhandlet i artikel 9, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker i forhold til de varer, som kvalitetscertificeringen anvendes for? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal et sådant varemærke erklæres ugyldigt i henhold til artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra g), i [forordning nr. 207/2009], eller erklæres fortabt ved tilsvarende anvendelse af samme forordnings artikel 73, litra c), hvis varemærkeindehaveren ikke gennem regelmæssige kvalitetskontroller hos sine licenstagere sikrer rigtigheden af de forventninger til kvaliteten, som tegnet er forbundet med i handelen?	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	01.12.16
C-298/15	Borta 1. Skal bestemmelserne i artikel 37, 38, 53 og 54 i direktiv 2004/17 forstås og fortolkes, enten samlet eller hver for sig (dog ikke begrænset til disse bestemmelser) således, at: (a) de er til hinder for en national regel, hvorefter hovedentreprisen som identificeret af den ordregivende myndighed i et tilfælde, hvor underentreprenør har fået til opgave at udføre en bygge- og anlægskontrakt, skal udføres af leverandøren? (b) de er til hinder for en ordning, der er fastsat i udbudsdokumenterne, hvor leverandørers faglige kapacitet kumuleres, således som specificeret af den ordregivende myndighed i de omtvistede udbudsbetingelser, der kræver, at den del, som udgør den relevante økonomiske aktørs (partner i en fælles aktivitet) faglige kapacitet, skal svare til den del af den	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	01.12.16

	specifikke entreprise, som denne faktisk skal udføre i henhold til den offentlige indkøbskontrakt?			
C-33/16	<p>A</p> <p>1) Skal artikel 148, litra d), i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at lastning og losning af et fartøj er ydelser i denne bestemmelses forstand, der er bestemt til at dække et direkte behov i forbindelse med søgående fartøjers ladning som omhandlet i dette direktivs artikel 148, litra a)? 2) Skal artikel 148, litra d), i direktiv 2006/112/EF henses til præmis 24 i Domstolens dom Elmeka, forenede sager C-181/04 – C-183/04, hvorefter afgiftsfritagelsen i henhold til denne bestemmelse ikke kan udvides til at omfatte levering af tjenesteydelser i et forudgående handelsled, fortolkes således, at dette også gælder for den i nærværende sag omtvistede tjenesteydelse, hvor den tjenesteydelse, der i første handelsled leveres af en af A Oys underentreprenører, omfatter en tjenesteydelse, som direkte fysisk vedrører ladningen, og som A Oy viderefakturerer til speditøren eller transportøren? 3) Skal artikel 148, litra d), i direktiv 2006/112/EF henses til præmis 24 i Domstolens ovennævnte dom, hvorefter afgiftsfritagelsen i henhold til denne bestemmelse kun gælder for tjenesteydelser, der leveres direkte til rederiet, fortolkes således, at denne afgiftsfritagelse ikke kan finde anvendelse, såfremt tjenesteydelsen leveres til den, der har råderet over ladningen, f.eks. eksportøren eller importøren af varerne?</p>	SKAT	GA	07.12.16
C-553/15	<p>Undis Servizi</p> <p>1. Skal artikel 5, nr. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at begrebet »sager om kontraktforhold« også omfatter et krav på kompensation i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, som gøres gældende over for et transporterende luftfartsselskab, som ikke er den pågældende passagers medkontrahent? 2. Dersom artikel 5, nr. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001 finder anvendelse: Skal afgangsstedet for den første delstrækning i forbindelse med en persontransport med en flyforbindelse, som består af flere flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnene, betragtes som opfyldelsessted i henhold til artikel 5, nr. 1, litra b), andet led, i forordning nr. 44/2001, selv om flyforbindelsen er blevet gennemført af forskellige luftfartsselskaber, og sagen er anlagt mod det transporterende luftfartsselskab for en anden delstrækning, hvor der er indtrådt en stor forsinkelse?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	08.12.16

C-527/15	<p>Stichting Brein</p> <p>1) Skal ophavsretsdirektivets artikel 3, stk. 1, i fortolkes således, at der er tale om »en overføring til almenheden« i denne bestemmelses forstand, når en person sælger et produkt (medieafspiller), hvori denne person har installeret add-ons, der indeholder hyperlinks til netsteder, på hvilke ophavsretligt beskyttede værker såsom film, serier og liveudsendelser er gjort direkte tilgængelige uden rettighedshaverens samtykke? 2) Gør det herved nogen forskel – hvis de ophavsretligt beskyttede værker i det hele endnu ikke tidligere eller udelukkende via et abonnement har været offentliggjort på internettet med rettighedshaverens samtykke? – hvis de add-ons, som indeholder hyperlinks til netsteder, hvor ophavsretligt beskyttede værker er gjort direkte tilgængelige uden rettighedshaverens samtykke, er frit tilgængelige og også af brugerne selv kan installeres i medieafspilleren? – hvis de netsteder og således de ophavsretligt beskyttede værker herpå, som – uden rettighedshaverens samtykke – er gjort tilgængelige, også kan afspilles af almenheden uden medieafspilleren?</p>	Kulturministeriet	GA	08.12.16
C-85/15 P	<p>Feralpi mod Kommissionen (appel)</p> <p>Dom af 9. december 2014 ophæves helt eller delvist, for så vidt som Kommissionen blev frifundet for Feralpis søgsmål i sag T-70/10, og følgelig: (i) annulleres beslutningen helt eller delvist; (ii) og/eller annulleres eller i det mindste nedsættes den bøde, der blev pålagt Feralpi ved beslutningen. Subsidiært ophæves dom af 9. december 2014 helt eller delvist, for så vidt som Kommissionen blev frifundet for Feralpis søgsmål i sag T-70/10, og sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at denne ret træffer afgørelse i realiteten i betragtning af de bemærkninger, Domstolen måtte fremsætte. Under alle omstændigheder nedsættes den bøde, der blev pålagt Feralpi ved beslutningen som følge af den urimeligt lange varighed af Rettens behandling i sag T-70/10. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for såvel denne instans som i sag T-70/10.</p>	Udenrigsministeriet	GA	08.12.16